

РЕШЕНИЕ

№ 5709

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Мария Попова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Близнакова, като разгледа дело номер **4681** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Й. Л. Г. и И. Г. З. срещу решение № I – 46-132 от 19.03.2012 г. по гр.д. № 22276/2011 г. по описа на Софийски районен съд, I – во ГО, 46 състав в частта, в която е оставена без уважение жалбата им в частта, с която на наследниците на Грозде С. З. е отказано възстановяване правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на следните имоти: 1. нива от 2.000 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „Л.”; 2. нива от 0.100 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „Редени круши” и 3. нива от 2.400 дка, VIII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „Г.”, както и в частта, с която на наследниците на Грозде С. З. е отказано признаване правото на собственост в съществуващи (възстановим) стари реални граници на следните имоти: 1. нива от 2.000 дка, IX категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „Д.”; 2. нива от 1.000 дка, IX категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „Сливите”; 3. нива от 0.600 дка, VIII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „Г.”; 4. ливада от 1.400 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „К.”; 5. ливада от 4.100 дка, X категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „О. И.”; 6. ливада от 2.000 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „К.” и 7. ливада от 1.000 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „К.”.

Касаторите твърдят, че решението в обжалваната му част е неправилно като постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. В касационната жалба се посочва, че СРС не е изпълнил дадените в отменително решение № 2088 от 05.11.2010 г. по адм. дело № 4180/2010 г. на АССГ, III касационен състав, не е ценил опис-декларацията от 1950 г. по ЗТПС (отм.) като годно писмено доказателство по смисъла на чл.12, ал. 2 от ЗСПЗЗ, не е обсъдил доказателствата в тяхната съвкупност, не е приел наличието на условията по чл. 10, ал. 1 от ЗСПЗЗ по отношение на имотите, предмет на жалбата, като не е зачел заключението на вещото лице и свидетелските показания. Според касаторите неправилен е изводът на СРС, че решение № 5306 от 12.01.2006 г. на ОСЗГ П. в частта относно имотите, посочени в раздел III е законосъобразно, като поддържат, че административният акт в частта относно описаните в т. 4 и т. 5 от раздел III имоти (след тези под № 5 и б) е нищожен. В заключение се иска от АССГ да се отмени решението на СРС в обжалваната му част, като се отмени изцяло обжалваното решение № 5306 от 12.01.2006 г. на ОСЗГ П.. Претендират всички направени по делото разноски.

Ответната страна – Общинска служба по земеделие – П., не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XIII касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

Производството пред СРС е образувано по жалба на И. Г. З. и Й. Л. Г. срещу решение № 5306 от 12.01.2006 г. на ОСЗ П. в частта, в която на наследниците на Грозде С. З. е отказано възстановяване правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на следните имоти, описани в раздел II от решението: 1. нива от 10.000 дка, IX категория, находящ се в землището на яз. Искър в местността „Д.“; 2. нива от 2.000 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър в местността „Л.“; 3. нива от 0.100 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър в местността „Редени круши“; 4. нива от 2.400 дка, VIII категория, находящ се в землището на яз. Искър в местността „Г.“, както и в частта, с която на наследниците на Грозде С. З., е отказано признаване правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на следните имоти, описани в раздел III от решението: 1. нива от 2.000 дка, IX категория, находящ се в землището на яз. Искър в местността „Д.“; 2. нива от 1.000 дка, IX категория, находящ се в землището на яз. Искър в местността „Сливите“; 3. нива от 0.100 дка, X категория, находящ се в землището на яз. Искър в местността „Женска могила“; 4. нива от 0.600 дка, VIII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „Г.“; 5. ливада от 1.400 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „К.“; 6. ливада от 4.100 дка, X категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „О. И.“; 7. ливада от 2.000 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „К.“ и 8. ливада от 1.000 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „К.“

Според въззивната съдебна инстанция обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, като съдът е изложил подробни мотиви за приложението на материалния закон при издаването на оспореното решение.

Обсъждайки писмените доказателства по делото заедно с приетото заключение по

допуснатата и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза, Софийски районен съд е достигнал до извода за частична основателност на подадената жалба от И. Г. З. и Й. Л. Г.. На първо място, съдът е приел, че решение № 5306 от 12.01.2006 г. на ОСЗГ П. в частта, с която на наследниците на Грозде С. З. е отказано възстановяване на правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на имот, представляващ нива от 10.000 дка, IX категория, находящ се в землището на яз. Искър местността „Д.“, е незаконосъобразно, тъй като посоченият имот попада извън язовир Искър видно от заключението по СТЕ и същият се намира на повече от 5 км от края на границата на зона I на язовира според представените по делото сателитни снимки и след сравнение на географските координати на местността „Д.“ и тези на границата на зона I на язовир Искър.

На следващо място, СРС е приел, че цитираното решение е незаконосъобразно и в частта, с която на наследниците на Грозде С. З. е отказано възстановяване на правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на имот, представляващ нива от 0.100 дка, десета категория, находящ се в землището на яз. Искър, местността „Женска могила“. За да отмени административния акт в тази му част, въззивната инстанция е развила съображения, че съгласно представения пред административния орган опис-декларация от 1950 г. по Закона за трудовата поземлена собственост на Грозде С. З. под № 10 е вписан имот – нива в местността „Женска могила“ с площ 1.1 дка, като с решението – раздел I, т. 4 е признато правото на собственост върху 1.000 дка от този имот и отказът да се признае правото на собственост върху останалите 0,100 дка от същия имот се явява незаконосъобразен.

С решението си СРС е отхвърлил жалбата на Й. Л. Г. и И. Г. З. срещу решение № 5306 от 12.01.2006 г. на ОСЗГ П. в останалата му обжалвана част.

Решението на СРС в частта, с която е отменено решение № 5306 от 12.01.2006 г. на ОСЗГ П. в частта, с която на наследниците на Грозде С. З. е отказано възстановяване на правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на имот, представляващ нива от 10.000 дка, IX категория, находящ се в землището на яз. Искър местността „Д.“, както и в частта, с която на наследниците на Грозде С. З. е отказано възстановяване на правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на имот, представляващ нива от 0.100 дка, десета категория, находящ се в землището на яз. Искър, местността „Женска могила“, както и в частта, с която ОСЗГ П. е осъдена да заплати на Й. Л. Г. и на И. Г. З. направените разноски за въззивна и касационна инстанция, е влязло в сила и същото не е предмет на касационно обжалване.

Настоящият съдебен състав намира, че касационната жалба на Й. Л. Г. и И. Г. З. е подадена в законоустановения 14-дневен срок, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК при осъществяване на касационен контрол по отношение на решенията на районните съдилища по ЗАНН касационната инстанция следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон. Не са налице основания, обуславящи недопустимост и нищожност на обжалваното решение.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. В рамките на касационното производство не съществува възможност за нови фактически установявания, като касационният съд е обвързан от установените от първата съдебна инстанция факти.

Съдът намира, че не са налице твърдяните от касатора отменителни основания.

На първо място, не се установява наличието на допуснати от Софийски районен съд съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които да накърняват правото на защита на жалбоподателите и да обуславят неправилност на решението в обжалваната му част. При постановяване на съдебния акт, предмет на касационна проверка, въззивният съд се е съобразил изцяло с указанията, дадени с отменителното решение № 2088 по к.а.х.д. № 4180/2010 г. по описа на АССГ, III касационен състав, като е извършил задълбочена преценка на събраните по делото писмени, гласни доказателства и заключението на вещото лице по изслушаната СТЕ. Неоснователно е твърдението на касаторите, че СРС не се е съобразил с доказателствената сила на представения опис-декларация от 1950 г. по ЗТПС (отм.) на наследодателя Грозде С. З.. Видно от мотивите на решението в обжалваната му част съдът изрично е обосновал извода, че представеният опис – декларация, съставен по реда на чл. 85 от ЗТПС(отм.) съставлява „друго писмено доказателство” по смисъла на чл. 12, ал. 2 от ЗСПЗЗ, чрез което може да се доказва правото на собственост върху заявените за възстановяване земеделски земи към момента на обобществяването им.

На второ място, касационната инстанция намира, че решението в обжалваната му част е постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Правилен и кореспондиращ със събраните доказателства е изводът на СРС за законосъобразност на оспорения административен акт в частта, с която на наследниците на Грозде С. З. е отказано възстановяване правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на следните имоти: 1. нива от 2.000 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „Л.”; 2. нива от 0.100 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „Редени круши” и 3. нива от 2.400 дка, VIII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „Г.”. Отказът на административния орган да признае правото на собственост на наследниците на Грозде С. З. в съществуващи (възстановими) стари реални граници на посочените в раздел II, т. 2 – т. 4 от решението имоти е обоснован с оглед обстоятелството, че същите попадат в „чашата на язовир Искър”. Според заключението по СТЕ и разпита на вещото лице в съдебно заседание тези три имота са залети от язовир Искър и попадат в чашата на яз. Искър, което означава, че същите са държавна собственост и за тях съществува забраната по чл. 10б от ЗСПЗЗ за възстановяване на правото на собственост върху тях. Касационната инстанция споделя и становището на СРС, че за посочените три броя имоти, тези описани под № 2, 3 и № 4 в раздел II от решението за наследниците на бившия собственик Грозде С. З. съществува право на обезщетяване чрез други начини, посочени в чл. 24, ал. 6 от ЗСПЗЗ. Следователно, след като от заключението на в.л. по СТЕ се установява, че процесните три имота попадат в чашата на яз. Искър, то това обуславя изводът за неоснователност на подадената от наследниците на Грозде С. З. жалба срещу отказа на ОСЗГ П. да възстанови правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на същите тези имоти. Като е достигнал до същия правен извод, СРС не е допуснал нарушение на материалния закон.

Касационната инстанция намира за правилен и изводът на въззивния съд за законосъобразност на решение № 5306 от 12.01.2006 г. на ОСЗГ П. и в частта относно отказаното на наследниците на Грозде З. възстановяване на право на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на описаните под № 1, № 2, № 4, № 5, № 6 и тези под № 4 и № 5 (след имотите 5 и 6) имоти. Според административния орган за така описаните имоти не са налице доказателства,

удостоверяващи правото на собственост върху тях. Видно от мотивите на обжалваното решение СРС е извършил съпоставка между размера на декларираните от наследодателя Грозде С. З. имоти съгласно опис-декларацията от 1950 г., съставена по реда на чл. 85 от ЗТПС (отм.) и площта на заявените за възстановяване имоти съгласно заявлението с вх. № ПК – 94-И-1651 от 11.05.1992 г., подадено от И. Г. З.. Съобразно така направената съпоставка съдът е зачел доказателствената стойност на опис-декларацията по ЗТПС (отм.) и декларираните в нея площи на имотите, като е обосновал извода за законосъобразност на отказа на органа да възстанови правото на собственост на наследниците на Грозде З. в съществуващи (стари) възстановими реални граници за съответните заявени в повече площи на имотите. Т.е. приел е, че за имотите, така както са описани в раздел III от решението от № 1, № 2, № 4, № 5, № 6 и тези под № 4 и № 5, е налице подадено заявление за възстановяване на правото на собственост за повече площ от декларираната от наследодателя съгласно опис-декларацията от 1950 г. В раздел I от решението, в която част същото е благоприятно за жалбоподателите и е влязло в сила, са посочени имотите, за които на наследниците на Грозде С. З. е признато право на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници (от № 1 до № 8). Съответно органът е направил съпоставка между площите на имоти, описани в заявлението за възстановяване, подадено през 1992 г. и между площите на имоти, посочени в опис-декларацията от 1950 г. на наследодателя на жалбоподателите. Площта за всеки един от имотите, описани в раздел III (с изключение на имота под № 3, за който административният акт е отменен с решението на СРС и то е влязло в сила в тази му част) съответства на разликата между заявената от наследниците в повече площ за възстановяване и площта по описа – декларация. Това означава, че действително за посочените площи на описаните имоти в раздел III от решението не са налице документи, удостоверяващи правото на собственост върху тях.

Касационната инстанция споделя и извода на СРС за липса на основание за обявяване на нищожност на решение № 5306 от 12.01.2006 г. на ОСЗГ П. в частта на раздел III относно имотите под № 4 и № 5 (следващи имоти с № 5 и № 6). Така допуснатото нарушение не е съществено, касае се за техническа грешка, не е налице повторение на описаните имоти, за които се претендира възстановяване право на собственост по реда на ЗСПЗЗ, както и волята на административния орган може да бъде извлечена от съдържанието на административния акт в тази му част.

Въз основа на така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че решението на Софийски районен съд в обжалваната му част се явява постановено при липса на съществени нарушения на съдопроизводствените правила и при правилно прилагане на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила. Водим от горното и на основание чл.221, ал. 2, предл. 1 от АПК, Административен съд София град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № I – 46-132 от 19.03.2012 г. по гр.д. № 22276/2011 г. по описа на Софийски районен съд, I – во ГО, 46 състав в частта, в която е оставена без уважение жалбата на Й. Л. Г. и И. Г. З. в частта, с която на наследниците на Грозде С. З. е отказано възстановяване правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на

следните имоти: 1. нива от 2.000 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „Л.“; 2. нива от 0.100 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „Редени круши“ и 3. нива от 2.400 дка, VIII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „Г.“, както и в частта, с която на наследниците на Грозде С. З. е отказано признаване правото на собственост в съществуващи (възстановим) стари реални граници на следните имоти: 1. нива от 2.000 дка, IX категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „Д.“; 2. нива от 1.000 дка, IX категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „Сливите“; 3. нива от 0.600 дка, VIII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „Г.“; 4. ливада от 1.400 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „К.“; 5. ливада от 4.100 дка, X категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „О. И.“; 6. ливада от 2.000 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „К.“ и 7. ливада от 1.000 дка, VII категория, находящ се в землището на яз. Искър, м. „К.“.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.